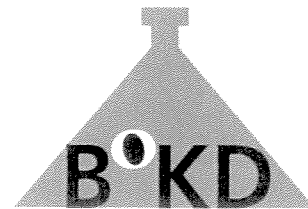

Aan: Het College van Gedeputeerde Staten
In de provincie Drenthe
Postbus 122
9400 AC Assen

Assen, 27 augustus 2008

Briefnr: I080826VBR-212

Betreft: inspraak concept Sociale Agenda 2009-2012

Geacht College,

Graag maken wij gebruik van de gelegenheid om opmerkingen te plaatsen bij uw concept Sociale Agenda 2009-2012. Dit doen wij in aanvulling op onze reactie van 11 juni 2008 in de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn (zie bijlage).

De BOKD kan niet met minder subsidie toe

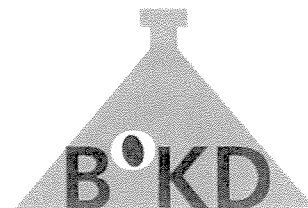
De kwaliteit van werken en de continuïteit van de Brede Overleggroep is in het geding. Wij zien de huidige basissubsidie voor onze professionele organisatie (2,75 fte) als minimale variant.

- Wij zijn ondersteunend aan een netwerk van vrijwilligers die zich inzetten voor het algemene belang en de leefbaarheid van ons platteland. 135 Dorpsbelangenorganisaties zijn lid van onze vereniging. Zij vertegenwoordigen samen zo'n 120.000 inwoners van onze provincie. Wij zijn van mening dat we veel bijdragen aan het welzijn en de leefbaarheid van het Drentse platteland, tegen relatief lage kosten. Met minder mensen houden wij ons netwerk niet in stand en onze kennis niet op peil. Beperking van de subsidie zal leiden tot relatief hogere kosten bij een afnemend effect.
- Onze organisatie is breder actief dan alleen op de thema's cultuur en welzijn. Ook op fysiekruimtelijke thema's brengen wij onze expertise in. De provincie Drenthe ziet de BOKD terecht ook als stakeholder op het dossier Omgevingsbeleid. Dat de toekomst en financiering van onze organisatie nu enkel en alleen vanuit Cultuur & Welzijn wordt beoordeeld is ons inziens onterecht.
- De afgelopen jaren zien we een toename in het beroep dat onze leden op ons doen. Wij verklaren dit door de snelheid van ontwikkelingen die op de dorpen afkomen, de overgang naar het gebiedsgericht werken en de moeite die het kost om bewonersinitiatieven te verbinden aan de mogelijkheden die geboden worden ten gevolge van regelgeving en bureaucratie.
- De huidige omvang van onze professionele organisatie geeft ons onvoldoende tijd en mogelijkheden om actief acquisitie te voeren. Ook de risico's van een projectorganisatie kunnen wij op deze wijze niet dragen.

Wij zien zeker kansen om bij te dragen aan het uitvoeren van integrale projecten, te werken aan innovaties en een actieve rol te vervullen als intermediair tussen bewonersgroepen, overheden en organisaties. Maar dat kan alleen vanuit een stabiele en gezonde basis.

Drenthe plattelandsprovincie

Leefbaarheid van het platteland verdient een plek in uw nieuwe sociale beleid. De inhoudelijke koersverandering in vergelijking met de huidige nota "Mensen in het Middelpunt" vinden wij rigoureuus. De mens en groepen van mensen zijn als onderwerp verdwenen, net als het platteland. Dat vinden wij vreemd voor een plattelandsprovincie als Drenthe, want er zijn vele ontwikkelingen die aandacht vragen. Te denken valt aan de effecten, gevolgen en zeker ook kansen van demografische ontwikkelingen en transformatieprocessen in het landelijk gebied. Een andere belangrijke opgave is de blijvende zorg voor een passend voorzieningenniveau.

Hoe kunnen bovenlokale, bovengemeentelijke en zelfs bovenprovinciale ontwikkelingen landen in lokale woongemeenschappen zonder afbreuk te doen aan de leefbaarheid? Bieden ze kansen voor versterking van de leefbaarheid? Dit vraagt om uw visie en inzet. En ook om blijvende bovengemeentelijke regie. En om een directe relatie met en kennis van de dagelijkse praktijk van het Drentse platteland. Wij vinden dat uw huidige voorstellen juist deze sterke punten van Drenthe (hechte samenleving, participatie van inwoners en organisaties, creativiteit, enthousiasme en deskundigheid van vrijwilligers) de nek omdraaien.

In tegenstelling

Het onderzoek van Provinciale Staten "*Amen is geen Amsterdam*" stelt terecht dat Drenthe een plattelandsomgeving is. En dat daar specifieke rollen bij passen. En, zo lezen we in de aanbevelingen, zou de provincie zich bij beleidsontwikkeling moeten richten op bewonersgroepen en maatschappelijke organisaties. Wij kunnen ons vinden in dit standpunt en constateren in deze een tegenstelling met uw concept Sociale Agenda.

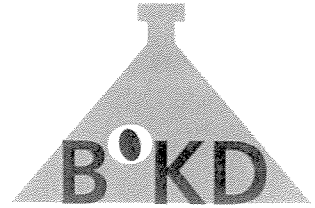
Ook is de concept Sociale Agenda in tegenspraak met uw eigen Collegeprogramma "*Kiezen voor de kracht van Drenthe, - Ambitieuw, dynamisch en sociaal*". Hierin stelt u bijvoorbeeld: "*vrijwilligerswerk vormt een basis waarop veel organisaties draaien. Vrijwilligerswerk is vooral een gemeentelijke aangelegenheid. Omdat er knelpunten zijn waarmee alle gemeenten of vrijwilligersorganisaties te maken hebben zien wij ook een taak voor de provincie. Wij zullen investeren in de waardering voor het vrijwilligerswerk*"

Daarbij laten de recente uitkomsten van het proces om te komen tot nieuw Provinciaal Omgevingsbeleid zien dat inwoners van Drenthe nota bene sociale kernkwaliteiten zoals bijvoorbeeld naoberschap, menselijke maat en kleinschaligheid zeer belangrijk vinden. Mevrouw Haarsma zegt hierover in 'Dit tekent Drenthe, uitgave nr. 4': "*Het bijzondere aan dit proces is dat het niet alleen om de fysieke inrichting van Drenthe gaat, maar dat iedereen ook de sociaal-maatschappelijke kernwaarden heel erg waardeert.*" Wij vragen ons dan ook af waarom aandacht voor deze sociale kernkwaliteiten binnen het nieuwe sociale beleid van Drenthe ontbreekt.

Projecten

Ook willen wij enkele kanttekeningen plaatsen bij uw voornemen om te focussen op flexibel en projectmatig werken:

- Een continue en beleidsmatige provinciale inzet op het onderwerp leefbaarheid, plattelandsontwikkeling, vrijwilligersinzet en ondersteuning is in onze optiek toch echt heel iets anders dan projectmatige aandacht. Het uitvoeren van projecten is prima, maar dan wel vanuit een helicopterview en dus ook vanuit (sociaal) beleid.
- Projecten zijn vaak niet integraal van opzet waardoor er kansen gemist worden. Ze missen de verbinding met lokale kennis en betrokkenheid. Hierdoor zal het uiteindelijke rendement van investeringen lager zijn.
- Daar waar marktwerking landelijk op z'n retour is, lijkt het hier in Drenthe meer en meer leidraad van handelen te worden. Wij betwijfelen sterk of dit de kwaliteit van geleverde diensten en projecten vergroot. Het zal onze provincie per saldo ook geen financieel voordeel opleveren, zo hebben wij ons laten informeren en overtuigen door onze accountant.

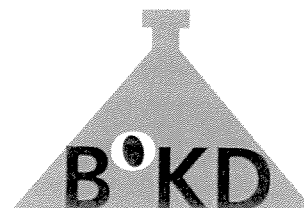
- Projectmatig werken vormt een bedreiging voor bestaande netwerken als de onze. Netwerken van betrokken inwoners, mede opgebouwd door decennialange provinciale basissteun. Netwerken die niet alleen inzet vragen maar bovenal kennis en informatie leveren. In uw beleidsinstrumenten geeft u wel aan toe te willen naar zogenoemde Kennis en Innovatie Netwerken (KIN). Maar hoe dit zich tot bestaande netwerken verhoudt is niet aangegeven en de definities van Kennis, Innovatie en Netwerk zijn niet beschreven. Wij vinden onze vereniging al een KIN en zijn van mening dat een netwerk niet projectmatig te onderhouden is.
- Als belangrijke reden voor flexibilisering van budgetten wordt genoemd dat gemeenten klagen over gedwongen winkelnering. Zij móeten in zee met preferente instellingen. In ons geval gaat dat niet op. Onze projecten vallen buiten de subsidieafspraken. Gemeenten zijn totaal vrij om te kiezen voor samenwerking met of projectuitvoering door onze vereniging.
- Tenslotte zijn, zoals eerder toegelicht, onze ervaringen met het opdrachtgeverschap van de provincie Drenthe niet geruststellend.

Wij vertrouwen erop dat onze opmerkingen in deze brief u aanleiding geven uw Sociale Agenda inhoudelijk bij te stellen en de specifieke positie van onze vereniging te beoordelen. Wij zijn uiteraard van harte bereid met u hierover van gedachten te wisselen.

Hoogachtend,
VERENIGING BREDE OVERLEGGROEP
KLEINE DORPEN IN DRENTHE
Namens bestuur,

Henk Renting
Voorzitter

I.a.a.: De Leden van de Statencommissie Cultuur en Welzijn en de fracties van Provinciale Staten

Assen, 11 juni 2008

Geachte Leden van de Commissie Cultuur en Welzijn

Graag maakt de BOKD van deze gelegenheid gebruik om een eerste reactie te geven.

Ik sta hier namens bestuur, ledendorpen en medewerkers omdat de voorstellen uit deze conceptnota direct onze organisatie raken.

In deze reactie ga ik in op drie onderwerpen:

- Wij willen onze bezorgdheid uitspreken over het toekomstig plattelandsbeleid van de provincie Drenthe.
- Wij willen u meenemen in de wereld van bureaucratie en rompslomp wanneer het gaat om het werken met projecten.
- En tenslotte willen wij duiden wat de effecten van deze voorstellen zijn voor een organisatie als de onze.

Ten eerste: wij zijn bezorgd over het toekomstig provinciaal plattelandsbeleid.

Wij zijn inderdaad bij het voortraject van deze conceptnota betrokken geweest, specifiek bij de pijler "Mijn Omgeving". Deze is opgebouwd uit onderwerpen als:

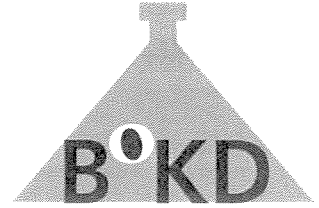
- Leefbaarheid van dorpen en wijken
- Geschikte huisvesting en bereikbare voorzieningen
- Voldoende vrijwilligers en mantelzorgers en ondersteuning voor hun inzet
- Veilig en gezond leven, werken en recreëren

Wij nemen aan dat bij de besluitvorming van het College iets radicaals is gebeurd, want de pijler Mijn Omgeving is in z'n totaliteit geschrapt.

Ons lijkt een leefbaar platteland nog steeds een zeer belangrijk thema. Vrijwillige inzet en bewonersparticipatie zijn daarbij noodzakelijk. Zonder dát geen kwaliteit van plannen, geen maatwerk, geen draagvlak, geen duurzame investeringen. In het provinciaal Omgevingsbeleid vindt u eerdergenoemde thema's niet terug. Deze pijler binnen het sociaal beleid is volgens ons de verbindingsschakel tussen fysieke en sociale thema's op het platteland. Van een integrale benadering kan zonder deze pijler dan ook geen sprake zijn. Vanuit onze werkpraktijk achten wij provinciale inzet op de thema's vrijwillige inzet en bewonersparticipatie daarom noodzakelijk.

Wij kunnen het schrappen van deze pijler ook niet rijmen met onder meer het onderzoek van Uw commissie Van der Tuuk "Amen is geen Amsterdam". Hierin wordt terecht aandacht gevraagd wordt voor het feit dat Drenthe een *plattelandsp*rovincie is, en dat, als het gaat om het betrekken van de samenleving bij beleidsontwikkeling, de provincie zich primair moet richten op georganiseerde bewonersgroepen en maatschappelijke organisaties.

Dan een procedurele kanttekening. Voorstellen uit de conceptnota moesten wij uit de krant vernemen. Kennelijk is de provincie niet bij machte om direct betrokkenen degelijk en tijdig te informeren. Pas afgelopen zaterdag (!) viel de conceptnota op onze kantoor-deurmat. Zo ga je niet met je preferente instellingen om, zo ga je niet met mensen om.

Dan kom ik bij mijn tweede punt. Het werken met projecten.

Wij hebben de afgelopen jaren goed leren werken met de Algemene Subsidieverordening (ASV). Wij zijn flexibel om op actuele onderwerpen of ontwikkelingen in te springen. En wij zijn afrekenbaar. Voor de duidelijkheid: het uitvoeren van projecten valt buiten de ASV. Sinds jaren moeten wij projecten uitvoeren om ons hoofd boven water te houden.

De idee achter het verleggen van de focus naar projectuitvoering is de wens om meer flexibel in te kunnen spelen op actualiteit. De praktijk zal, zijn wij bang, volledig in tegenspraak zijn. Ik wil u kort onze bedenkingen schetsen:

- Wij vrezen dat de ambtelijke invloed gigantisch zal toenemen. Vooraf gaan ambtenaren beoordelen wat wel of niet kan, wat wel of niet gewenst is. Projecten worden minder van ons, de professionele instellingen met eigen kennis, visies en ideeën.
- Projectsubsidie-verwerving is nu al een vak apart. De hoeveelheid kennis en de energie die je erin moet steken is absurd groot. Het proces van ontwikkeling, goedkeuring en toekenning van middelen duurt lang en dan heb ik het nog helemaal niet gehad over de afrekening. Een kleine organisatie als de onze ondervindt daar heden ten dage al vreselijk veel hinder van. Ik geef u enkele concrete voorbeelden:

Het Project Gees Vitaal

Na ambtelijk vooroverleg is in juni 2006 een aanvraag ingediend. Geen ontvangstbevestiging, geen reacties op vragen, niets. Na een ingebreke stelling in maart 2007 ontvingen wij een afwijzing in april 2007. Op dit moment zijn we opnieuw in vooroverleg en zal er deze maand een nieuwe aanvraag worden ingediend.

Het Dorpsomgevingsplan Oranje

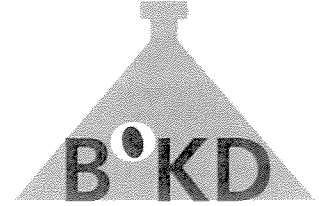
Na vooroverleg hebben we in november 2006 een aanvraag ingediend. De uiteindelijke beschikking ontvingen wij in januari 2008. Het project is nu bijna afgerond.

Het Dorpsplan Buinerveen – Nieuw Buinen

Ambtelijk overleg startte in april 2006. De aanvraag hebben we ingediend in januari 2007. Deze hebben we moeten intrekken vanwege nieuwe subsidieregels en aanvraagssystematieken (vanuit de regeling pMJP). Een nieuwe aanvraag hebben we ingediend in oktober 2007. Gemeentelijk akkoord voor de uitvoering ontvingen wij in november 2007. De provinciale bijdrage is pas na een half jaar beschikt, in maart 2008.

De Pilot WZW

In december 2007, werd ons verzocht om op stel en sprong een plan van aanpak te ontwikkelen voor een pilot op het terrein van Wonen Zorg en Welzijn in relatie tot kleine dorpen. Iets wat wij graag doen uiteraard. Het geheel zou drie maand later gepresenteerd moeten worden, namelijk in maart 2008. Ons projectplan voor het ontwikkelen werd januari jongstleden goedgekeurd. De beschikking hebben we pas vorige week ontvangen. Het ontwikkelen en het inhuren van expertise hebben we moeten voorfinancieren. Wij hebben ons Plan van Aanpak klaar, maar een datum voor de presentatie staat nog niet vast.

Dit is de praktijk van het werken met projecten. Tijd die wij moeten steken in deze langdurige trajecten vallen buiten de subsidieafspraken vanuit het ASV en moeten voorgefinancierd worden. U begrijpt dat wij grote vraagtekens hebben bij flexibele inzet van middelen door projectuitvoering.

En wat te denken van de motivatie van initiatiefnemers uit dorpen, burgers waarvoor wij toch allemaal aan het werk zijn, zij worden nog het meest op de proef gesteld.

Voorzitter, ik wil afronden met mijn laatste punt: het voortbestaan van onze organisatie

Als kleine organisatie kun je van projecten alleen geen personeel in de benen houden. De kwaliteit van werken en de continuïteit van onze organisatie is in het geding. Twee weken terug moesten we (alweer) in overleg met onze accounthouder en het bedrijfsbureau om een voorschot naar voren te halen omdat we anders in liquiditeitsproblemen zouden komen. Oorzaken liggen in dit huis: afspraken over projectgelden worden niet nagekomen.

Wij zijn een organisatie voor plattelandsontwikkeling, diep geworteld in de Drentse plattelandssamenleving. Een organisatie waar wat van verwacht wordt, die expertise in huis heeft en beschikbaar stelt, samenwerking zoekt met andere instellingen en marktpartijen, innovatief is, een provinciaal, noordelijk en landelijk netwerk onderhoudt en signalen uit de praktijk oppikt. Dit willen we blijven doen. De basis die we nu hebben, 2,75 fte vanuit de ASV, hebben we hiervoor hard nodig.

40% minder betekent een teruggang van 180.000 naar 106.000 euro per jaar. Wat blijft er dan van de BOKD over? Eén werker, één secretaresse, twee kamertjes en een kopieermachine? Een verantwoorde organisatie houden wij zo niet op de been. Dit wensen wij niet als onze toekomst.

Geachte Commissieleden, wij roepen u op te waken voor een goed toekomstig plattelandsbeleid met een volwaardige plek voor bewonersparticipatie en leefbaarheid van het platteland.

U kan ervan op aan dat wij de komende maanden de ontwikkelingen nauwgezet gaan volgen.

Wij zijn altijd bereid om met u van gedachten te wisselen.

Dank voor uw aandacht.

Dirk-Jasper Keegstra,
directeur BOKD